

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 kwietnia 2017 r.

sprawy **J. F.**

w przedmiocie pozostawienia wniosku o wznowienie postępowania bez rozpoznania wobec jego cofnięcia
na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. art. 432 k.p.k.

postanowił:

- 1. pozostawić wniosek o wznowienie bez rozpoznania,**
- 2. zwolnić skazanego od zapłaty kosztów sądowych postępowania wznowieniowego,**
- 3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. A. – Kancelaria Adwokacka w W. – kwotę 442,80 zł (czterystu czterdziestu dwóch złotych osiemdziesięciu groszy), w tym 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie wniosku o wznowienie postępowania.**

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na dzień 20 lutego 2017 r. skazany J. F. oświadczył, że cofa wniesiony w jego sprawie wniosek o wznowienie postępowania wniesiony (k. 60 akt SN). W związku z powyższym obrońca skazanego pismem z dnia 21 marca 2017 r. cofnęła wniosek o wznowienie postępowania sądowego. Jednocześnie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania za udzieloną z urzędu pomoc prawną, oświadczając, że koszty te nie zostały uiszczone ani w całości a ni w części.

Ponieważ w sprawie nie zaistniały uchybienia wymienione w art. 439 k.p.k. cofnięcie wniosku należało uznać za skuteczne i pozostawić go bez rozpoznania, stosownie do treści art. 545 § 2 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k.

Złożony przez obrońcę skazanego wniosek o zasądzenie kosztów podlega uwzględnieniu, bowiem znajduje podstawę prawną w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz. U. 2016 r., poz. 1999 ze zm.), zaś wysokość zasądzonej kwoty wynika z § 17 ust. 4 pkt 1 w związku z § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016, poz. 1714).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.